

Can Figueres dels Barrancs

Sant Quintí de Mediona

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Emplaçament Camí que surt de la C-244 al Km 25,5 (casetes d'en Raspall) en direcció NW. A 1,5 Km aprox.

Coordenades:

Latitud: 41.43691
Longitud: 1.67174
UTM Est (X): 389031
UTM Nord (Y): 4588111

Classificació

Número de fitxa 08236 - 46
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XVI-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 002000CF89H011

Fitxes associades:

[Capella de la Mare de Déu del Roser \(can Figueres\)](#)

Autoria de la fitxa Jordi Piñero
Data de registre de la fitxa: dj., 27/07/2000 - 02:00

Descripció

Masia formada per un cos residencial principal més un grup de cases per treballadors, uns cellers i coberts. El cos residencial és una construcció força gran, de planta rectangular, amb planta baixa més un pis i golfes. La façana principal té portal adovellat i un balcó amb pedra treballada. A la façana nord té una galeria. A l'interior de la casa es conserva un portal adovellat que donava accés al primitiu mas. A la part posterior hi ha els cellers: dues naus de tipologia fabril fetes amb maó.

Observacions:

Dovella central del portal d'entrada que té gravat un escut amb un lleó, el nom de "Miquel Saumell" i l'any "1579".

Informació oral proporcionada per Miquel Vendrell

Història

En un principi aquest mas es deia Pujó (per la pujada que feia el camí en aquest indret). La primera notícia coneguda és de l'any 1395. Aleshores n'era propietari Guillem de la Riba, pare d'un mossèn que gaudia d'un benefici a l'església del priorat de Sant Quintí. El 1579 el propietari era Miquel Saumell, segons consta a la inscripció del portal. L'any 1625 Onofre Figueres, botiguer de teles de Barcelona, va comprar el mas. L'any 1731 un altre Onofre Figueres, descendent de l'anterior, va fer construir una capella dins la casa. Des d'aquesta data era tradició que, cada any, el segon diumenge d'octubre es donés pa i quatre diners als pobres que hi acudien. El 1739 Onofre Figueres aconseguí una franquesa pels drets de portatge de Martorell. En aquesta època els Figueres ja no vivien al mas sinó a Barcelona. De les feines del mas se n'encarregava un masover, que l'any 1735 era Pau Daura, amb un sou anual de 20 lliures i el drets a sembrar una part de la collita al seu risc. D'altra banda, l'heretat del mas incloïa també el maset Torelló. Sembla que el rendiment d'aquest no devia ser gaire bo pels arrendataris, ja que durant el període de sis anys (1736 - 1742) va ser llogat a quatre persones diferents. El 1843 el mas va ser desamortitzat als frares de l'Oratori de Sant Felip Neri i es vengué en pública subhasta. El va comprar Josep Carbonell, que el 1898 el va vendre a Joan Ferrer Vidal. El 1904 el mas va passar a Joan Francisco Puigverd, i el 1924 a Jaume Via Torras, a partir del qual ha passat per herència a la família dels actuals propietaris. L'any 1900 es construïren els cellers, el 1906 es construï la bassa que hi ha davant de la capella i el 1920 les cases per als treballadors. Antigament, el camí de Vilafranca passava pel costat de la casa. Segons es diu, traginers i carreters llogaven animals de reforç per ajudar en la forta pujada que feia el camí en aquest indret. El 1908 l'itinerari del camí es modificà. El nom de can Figueres dels Barrancs es deu als dos barrancs que hi havia a banda i banda de la casa.

Bibliografia

ARGEMÍ, Xavier; SADURNÍ, M. Teresa; SERRA, Joan: Sant Quintí de Mediona. Sant Quintí de Mediona, 1999, pp 101-104, 345.

